

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון ק"ד

פרשת כי תבוא

תשפ"ג

ואלה יעמדו על הברכה
בעבור שנדבו הוצאות הגליון

הגה"צ ר' ישראל ארנסטר שליט"א
הרב"נ מרן אדמו"ר הרה"ק רבי יצחק זיע"א
ובנו הרה"ג רבי יוסף ארנסטר שליט"א
אב"ד אלכסנדר ב"פ
לרגל שמחת נישואי הנכדה-הבת בשעטומ"צ

הרה"ח ר' יעקב יואניסקי שליט"א
בארא פארק
לרגל שמחת הבר מצוה לנכדו
הב' שמואל נ"י
בן בנו הר"ר אברהם מרדכי יואניסקי הי"ו
לעייקוואד

הרה"ח ר' משה דוד שולזינגער שליט"א
וויליאמסבורג
לרגל שמחת נישואי הבת בשעטומ"צ

תוכן העניינים

- סעודה שלישית כי תבוא תש"פ
- סעודה שלישית כי תבוא תשפ"ב
- סעודה שלישית כי תצא תשפ"ג
- אחר הבדלה / הגה"ק רבי
יהונתן אייבעשיץ זי"ע

ניתן לקבל הגליון

בארא פארק
ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.
וויליאמסבורג
ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.
מאנסי
ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.
לעייקוואד
אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א
בארה"ק
ירושלים
אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א
בני ברק
אצל הרה"ח ר' שלמה לייב לאנדא שליט"א
ביתר
אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א
חיפה
אצל הרה"ח ר' ישראל ברודבקר שליט"א
קרית גת
אצל הרה"ח ר' נח גד וויינטראב שליט"א

יו"ל ע"י מכון דברי תורה – אמשינאוו
כל הזכויות שמורות ©
לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון
amshinov40@gmail.com

סעודה שלישית

פרשת כי תבוא תש"פ לפ"ק

את ראשית היום וינצלו כראוי, או כל ענין אחר בעבודת ה' לפחות יתחיל לעשות משהו בפועל. כי אם מיד יקח על עצמו יותר, עלול להפסיד את הכל.

וכדאיתא בספה"ק תולדות יעקב יוסף (וילך אות ו') על דברי הגמ' למה תוקעין ומריעין כשהם יושבין ותוקעין ומריעין כשהם עומדין. יושבין, הכוונה שנמצא במצב של שב ואל תעשה בעבודת ה', אז צריך לעורר שיקום ויעשה טוב, ואח"כ כשהן כבר עומדין, צריך לזרוז שוב, שילכו ממדריגה למדריגה.

ולכאורה קשה למה לא יעשו מיד תקיעות דמעומד, דהיינו לזרוז את האדם מיד לילך מעלה מעלה, ועל כך התשובה

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה.

באור החיים הק' כתב, והיה לשון שמחה (ב"ר מב ג), כי תבוא אל הארץ, הוא הארץ העליונה עולם הבא, על דרך אומרו (משלי לא, כה) ותשחק ליום אחרון כי שמחת עולם הזה אינה אלא הבל ורעות רוח, וירשתה וישבת בה, כדכתיב לעולם יירשו ארץ, וזהו השמחה האמיתית.

ואם אמור יאמר האדם האיך אזכה לזה, ואני רחוק מכך, ולקחת מראשית כל פרי האדמה, שיתחיל במקצת שיכול, וזהו מראשית, ולא כל ראשית, שיעשה רק מקצת מההתחלה, כמה שיכול באותו שעה, וכגון מה שכתבו בספה"ק שיקח

היא, כדי לערבב את השטן, כי אם ירצה לילך מיד לדרגא גבוהה אזי יפול מיד, שכן ריבוי השמן מכבה את האור, על כן יתחיל בהדרגה, לקיים מה שנאמר, מעט מעט אגרשנו פן תרבה וגו' (שמות כג, ל).

ושמת בטנא, כלומר את המעט הזה שמתחיל בו יחשיב עד מאד, והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם. וענית ואמרת לפני ה' אלהיך ארמי אבד אבי, שהיצה"ר רוצה לאבדנו, וכדברי הגמ' (ברכות יז, א) רבי אלכסנדרו בתר דמצלי אמר הכי, רבון העולמים גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעיסה וכו' ותאמר לפני ה' שהיצה"ר בוער בקרבך, ורוצה לאבד את רצונותיך.

וירד מצרימה, וכנדרש בהגדה של פסח, אנוס על פי הדיבור, וביאר אאזמו"ר זצללה"ה שיזכור שהנפילה של וירד מצרימה הוא על ידי זה שיצרו אונסו, וזה מוכיח שמצד עצמו אין לו שייכות

לטומאת מצרים, ויגר שם, מלמד שלא ירד להשתקע שם, שלאחר שנפל אל יאמר לנפשו נואש שלהיות צדיק אינו בשבילי, ואני במדריגה נמוכה, וכך משתקע במצב החדש, וזה אסור לעשות, אלא צריך לזכור אני ממשיך להיות עבד ה' כמקודם אף שמעדתי ונפילתי, וזהו שלא ישתקע שם, אלא ישאר במצב הזה בבחינת גר, ויסכים בדעתו עוד אחזור למצבי הקודם שזה הראוי לי באמת עכל"ק.

ואולי אפשר לפרש על פי זה את דברי הגמ' הנ"ל, ומי מעכב שאור שבעיסה, שלכאורה איזה התנצלות הוא זה, וכי מאי נפק"מ אם נעשה ע"י השאור שבעיסה, ולאור דברי אאזמו"ר זצללה"ה אפשר לבאר, שמחזק עצמו ואומר שהנפילה היה לזמן מועט, ועדיין נשאר ברצונו העז כמקודם לעשות רצונך, ואיני מוכן להשתקע ברע ח"ו, ויש רק מעכב צדדי, שאינו מצבי האמיתי.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה עפ"י דברי הזוה"ק דכל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעא תליין וגו' משום דההוא יומא מתברכין מיניה כל שיתא יומין עלאין, דהכוחות של כל השבוע הם משבת קודש שלפניו ע"כ. נמצא דבשבת הבא, שבת סליחות, כבר מתחיל הברכות.

והענין שמתחילים לומר סליחות שבוע לפני ראש השנה, כי הקב"ה רוצה שנגיע נקיים ליום הדין, וכ"ק אאזמו"ר זצללה"ה אמר בשם הרה"ק הרבי רבי אברהם משה מפשיסחא זי"ע, שהעולם חושב שימי הסליחות נקראים כן על שם זה שאומרים בהם סליחות, וזה אינו הטעם, אלא אדרבא מפני שהימים עצמם הם ימי סליחה, על כן אומרים בהם סליחות.

יה"ר שנזכה לעבוד את השי"ת, ולכתיבה וחתימה טובה שנה טובה ומתוקה בני חיי ומזני רוויחי ולגאולה קרובה במהרה.

וירעו אתנו המצרים, שכל הרע שלנו הוא מצד היצה"ר, ונצעק אל ה' אלהי אבותינו. וביאר האור החיים הק' שזה רמז שצריך האדם להתפלל לה' בכל יום שיצילהו מיצר הרע, הגם שה' הוא שברא את יצר הרע לבחון את האדם בעבודת בוראו, אף על פי כן כשצועקים אליו שומע קולם, מטעם שרואה את עמלנו ולחצנו.

ויודה לה' על המעט שזכה לעובדו, ועתה הננה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה' והנחתו לפני ה' אלהיך והשתחית וגו', והסוף יהיה ושמחת בכל הטוב וגו' ויפתחו לפניך שערי אורה.

*

קוראין התוכחות שבמשנה תורה שתי שבתות קודם ראש השנה, כדי שתכלה שנה וקלותיה ותחל שנה וברכותיה, ולכאורה למה לא קוראים התוכחות בשבוע הבא, סמוך לראש השנה, וביאר

סעודה שלישית

פרשת כי תבוא תשפ"ב לפ"ק

היינו עצם העוונות שעשה שבזה מרד נגד הקב"ה, אך נוסף לכך יש עוד צער גדול, וזה שייך אף אם כבר נמחקו העוונות, מה ש'עלומינו למאור פניך' שהיינו יכולים בזמן זה לחיות עם ה' לעשות מצוות ולהתקרב לה', ועתה מחמת החטאים נעשינו מגושמים ומרוחקים, והפסדנו את ההתקרבות למאור פניך.

ובזה מסביר הישמח ישראל דע"י תקיעות דמיושב הם בבחינת תשובה מיראה, וכמש"נ (עמוס ג') אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, ובזה מפיל האדם מעליו את העוונות ונעשין

בגמ' מפני מה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, ותוקעין ומריעין כשהן עומדין, כלומר למה תוקעין פעמיים, ומתרץ הגמרא, כדי לערבב השטן, ובתוס' מביא מהירושלמי דבתקיעות ראשונות השטן 'בהיל ולא בהיל', ובתקיעות שניות אומר 'בוודאי אתי משיחא' ואינו יכול לעמוד בזה.

ולכאורה למה נבהל כל כך בתקיעות שניות, וביאר בישמח ישראל על פי מאמר הרה"ק מווארקזי זי"ע עה"כ (תהלים צ') שתה עוונתינו לנגדך עלומינו למאור פניך, דבכל עבירה יש ב' חלקים, יש 'שתה עוונתינו לנגדך'

שיוכל לטהר נפשו ולהוריד הלכלוך, ובכך כבר יוכל לקבל בראש השנה עול מלכות שמים כראוי.

וכידוע פירושו של הרבי מלובלין זי"ע עה"פ כי עמך הסליחה למען תורא, שבפשטות הכוונה שאחר החטא צריך כל אחד לבוא ולבקש את סליחת ה', ואי אפשר לסמוך על אחר, ובזה מתייראים מלחטוא להקב"ה. (תורא) הוא מלשון יראה, והרבי מלובלין פירש, שהקב"ה צריך למחול את עוונותינו, למעון תורא, כי בלא זה לא נוכל להגיע לידי יראת שמים, כי רק אחר הסליחה נמחק המסך המבדיל, ואז יוכל האדם לראות את האמת, ויזכה לירא את ה'.

ומי שאינו יודע איך להתחיל כל העבודה הזאת, הרי לפניו דברי הישמח ישראל (ראש השנה) על הנאמר בתפילת ימים נוראים 'וכל מאמינים שהוא עונה לחש, הפותח

כשגגות, ובזה היצר עדיין יכול לעמוד, אך כשהאדם דורש משתוקק שוב, ורוצה להתקרב לה' עוד, זה כבר יותר מדאי עבור השטן, וחושש שתקיעות שניות הם תקע בשופר גדול לחירותינו, שכן בכח התעוררות כזו אפשר לקרב את הגאולה.

ובזה ביאר את הכתוב, אשרי העם יודעי תרועה, תרועה מלשון שבירה, כמ"ש תרועם בשבט ברזל, שזהו מה ששוברים את לבבם לפני הקב"ה ורוצים לעשות תשובה, אך אין אומרים די בזה שאין להם עוונות, אלא רוצים להמשיך ולהתקרב להקב"ה, כמ"ש ה' באור פניך יהלכון.

ובזה ביאר כ"ק אומור"ר זצללה"ה ענין הסליחות לפני ראש השנה, שהקב"ה רוצה שהאדם יעמוד לפניו בבחינת באור פניך יהלכון, אבל הלב הוא עדיין כאבן 'פארשטיינערט', לכן הקדים ליתן לו את ימי הסליחות'

עימו, ולכן אפילו אם רק אומר את דברי הסליחה, ועושה פעולות לרצות את קונו, בבחינת דופקי בתשובה, הקב"ה רואה את הלחש שבפנימיות הלב ומצרפה למעשה.

יעזור השי"ת שיתקבלו הסליחות ונזכה לתשובה שלימה ולתקע בשופר גדול לחרותינו בקרוב בימינו אמן.

שער לדופקי בתשובה'. כי כל ישראל בליבם פנימה רוצים להיות קרובים להקב"ה, אלא יש כאלו שאינם יכולים להוציא את פנימיות ליבם בקול רם, וזה נמצא אצלם בפנים בלחש, והקב"ה רואה את לבכם הנאמן שרוצים להיות טוב, על כן הוא עונה לחש, ולכן פותח שער ל'דופקי' בתשובה, שאף שעושה רק פעולה חיצונית בידו, אף שאין ליבו לגמרי

סעודה שלישית

פרשת כי תצא תשפ"ג לפ"ק

יצטרכו ללחום ביצרם, ומה יהא בסופם, ובספה"ק תפארת שלמה כתב דזה בא התורה לרמז, כי תצא, היינו שעיקר יציאתך לזה העולם, למלחמה הוא למען היות לך מלחמה כל ימי חיך, כי תפקיד החיים הוא לעמוד בנסיונות, ומוסיף דזהו נמי ענין סמיכת הפרשיות, שהפרשה הקודמת (שופטים) מסתיימת, כי תעשה הישר בעיני ה'. ומתחיל כי תצא למלחמה וגו' לומר לך שהרצון והישר בעיני ה' הוא כי תצא למלחמה, להיות לך מלחמת היצר.

וראה בספר התניא פרק כ"ז, שהעבודה של אנשים רגילים, הוא

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלקיך בידך וגו'. ברש"י במלחמת רשות הכתוב מדבר וכו', וביאר אא"ז בשם זקיננו הרה"ק רבי מנחם זי"ע שהכוונה שלוחם עם היצר גם בעניני רשות, בבחינת קדש עצמך במותר לך, שהם דברים המותרים על פי התורה, וזהו כי תצא למלחמה, על ידי שתעשה גדרים וסייגים אף בעניני רשות, אזי יהיה לך סייעתא דשמיא מיוחדת לנצח את היצר, ונתנו ה' אלקיך בידך.

והנה אף אחר שינצח את יצרו פעם אחת, היצר שוב הולך ומתגבר, וצריכין לערוך עוד מלחמה כנגדו, ויש בני אדם תמהין ושואלין, עד מתי

לכבוש היצר ולהסיח הדעת מהרהורים, ועבודות אלו חשובות עד מאד, כי בכל דחיה ודחיה שמדחה את היצר ממחשבתו אתכפיא סטרא אחרא, וזהו אם תגביה כנשר וגו' משם אורידך נאם ה'. שהסט"א מרים עצמו עד למעלה כנשר, ובכל פעם שדוחהו, הריהו נופל למטה. ולכן אל יפול לב אדם ולא ירע לבבו גם אם כל ימיו הוא במלחמה זו, כי אולי לכך נברא, וזאת עבודתו לאכפיא לס"א תמיד.

וזה מרומזו בקרא, ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי, מטעמים לשון רבים, שיש עבודת הצדיקים שעבודתם בעשה טוב, ויש אנשים רגילים שעבודתם בסור מרע ונסיונות, ושניהם מטעמים לפני ה'. אך מביא מזה"ק פר' תרומה (דף קכח) שעבודה זו של 'כבישת היצר' מביא נחת רוח ויקר וגדולה להקב"ה יותר מכל שבח אחר.

ועבודה זו של כבישת היצר הוא אף בדברים המותרים לגמרי, כגון שמאחר מעט את סעודתו ועוסק בתורה באותה שעה. או בדיבור, שכולם פיו מלדבר דברים שלבו מתאוה, או בהרהורי מחשבה שדוחה אותן אפילו מעט. מקדושה זו נמשכת קדושה עליונה על האדם למטה לסייעו סיוע רב ועצום לעבודתו ית'. וזה שאמרו חז"ל אדם מקדש עצמו מעט למטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה.

ועל פי זה אפשר לבאר את הפסוק, כי תהיין לאיש שתי נשים, האחת אהובה והאחת שנואה וגו', היינו שישנם שתי שתי סוגי עבודות יש מי שיגיעתו על עוד דף גמרא או כוונה יתירה בתפילה, והם נקראים אהובה, שזה נסיונות בבחינת עשה טוב, ומאידך יש אחד שצריך להתגבר על תאוות, וזה שנואה, שמתמרמר בנפשו למה נפל

מאד, הלך וישב בין הרים וגבעות ואמר הרים וגבעות, בקשו עלי רחמים, אמרו לו עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו וכן חזר על שמים וארץ וכו', עד שאמר אין הדבר תלוי אלא בי, הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו. יצאה בת קול ואמרה: 'רבי אלעזר בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא' בכה רבי ואמר וכו' יש קונה עולמו בשעה אחת.

והקשה כ"ק אזורי זי"ע איך זכה ר"א בן דורדיא לעשות תשובה גדולה אחר שחטא כל כך. וביאר דהנה בכל פעם לאחר כל עבירה היה מתחרט על זה שנכשל, און האט געגעבן א קרעכטץ, ובפעם האחרון התקבצו כל החרטות יחד, ועי"ז זכה לחזור בתשובה שלימה.

עומדים עתה בחודש אלול ובכתה את אביה ואת אמה 'ירח ימים', וכמו

בגורלו עבודה זו, לזאת מגלה לנו התורה, והיה ביום הנחילו את בניו וגו', דהיינו לאחר פטירתו מן העולם, לא יוכל לבכר את בן האהובה וגו', כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שניים. כי בשעה שיבוא לעולם האמת, יראה שעל זה שהיה צריך להתגבר על נסיונות נותנים שכר פי שניים.

ובסוף הפרשה, זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' שבא לרמז ולומר לנו, שאף מי שכבר נכשל ונפל בעצת היצר, תמחה את זכר עמלק, שיהרהר מיד בתשובה, למחות את הזכר שהשאיר עליו היצר, וכביאור שהיה שגור על לשונו של כ"ק אזורי זצללה"ה על דברי הגמ' בעבודה זרה (יז, א), שהיה אלעזר בן דורדיא שטוף בחטא שנים הרבה, עד שפעם אחת אמרו לו, אלעזר בן דורדיא - אין מקבלים אותו בתשובה, ועל ידי זה השכיל להבין את עומק החטא שנפל בו, והתחרט עד

ר"ת אלול, יעזור השי"ת שנזכה
לתשובה שלימה ולהכתב לחיים
טובים בספרן של צדיקים גמורים,
ולגאולה קרובה ברחמים אמן.

שאמרו בזוה"ק שרומז לחודש אלול
שבו אפשר להיטהר מכל החטאים,
ובשפת אמת (כי תצא תר"מ) שבחודש
אלול יש מיוחד סיוע מן השמים
כמ"ש ל'הצילך ו'לתת א'ויבך ל'פניך

אחר הבדלה

פרשת כי תצא תשפ"א לפ"ק

יש ווארט מהרבי ר' בונם מפשיסחא על המילים "על חטאי עבור תעבור", משל לבני הכפר שהיו צריכים לתקן ולנקות הדרכים המובילות ולסקל המכשולות, אך לא היה באפשרותם לשלם כל כך הרבה ממון לפועלים, על כן עלה בדעתם לבקש שהמלך בדרכו יעבור דרך הכפר, ואז כבר יבואו אנשי המלך וינקו ויתקנו את כל הדרוש תיקון, ע"כ. וכך אמר הר"ב, רבונו של עולם, קשה לנו לעשות לבד תשובה, אך אנו אומרים "על חטאי עבור תעבור", אם הקב"ה יעבור אצלנו ויאיר בנו אפילו מעט, ממילא הכל כבר יהיה לעכטיג, השיבנו ה' אליך, ומיד נשובה.

*

השבוע היארצייט של אחד מגאוני הדורות, רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל. שמו היה מפורסם בתורתו וביראתו ובחכמתו. והיה אף לוחם בוויכוחים עם אומות העולם, והיה שלם בכל המדעים.

כתב הספרים אורים ותומים על חושן משפט וכן כרתי ופליתי על יורה דעה, ועוד ספרים נפלאים חידושים ודרוש. הרה"ק ר' בעריש ביאלער העיד על רבו הרה"ק ר' יצחק מווארקיי זי"ע שהי' בקי בספר 'אורים ותומים' בע"פ מתחילה ועד סוף.

הוא היה גדול בתורה, ובקבלה, והיה משתמש גם בקמיעות לסגולות לעצור את המגיפה שפרצה בעיר ל"ע והפילה חללים. דבר זה עורר התנגדות של רבי יעקב עמדין שחשד בו כי הוא נוטה לכת ש"צ ח"ו.

יש מכתב מהר"ר יונתן אייבשיץ שכתב להפני יהושע בענין הקמיעות, שכן הפני יהושע הי' מייגע את עצמו להבין בהקמיעות, וכתב לו כמה חכמות והקדמות כדי שיבינם, ואח"כ נמלך ר' יונתן ולא שלחו, והתלמידים מצאוהו בין כתביו, והעתיקו המכתב.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה סיפר שהבעש"ט הק' היה גם כן משתמש בקמיעות, והרה"ק רבי יצחק מדראהביטש (אביו של הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב) התנגד לעניין זה ולקח מהבעש"ט את כח ה"קמיעות" שהיה לו.

אירע שפעם נסע הרה"ק רבי יצחק על אם הדרך למשך זמן ארוך, ופעל הבעש"ט בכחו הגדול שיתחלפו לו חשבון הימים. כשהגיע ערב שבת [שעל פי חשבוננו המוטעה עדיין היה יום חמישי], עבר דרך מעזבזו, והבחין שאופים חלות לשבת, ולתמיהתו מדוע יאפו חלות באמצע השבוע? ענוהו בני העיר הלא ערב שבת היום. כששמע כן, שוב לא

המשיך בנסיעתו, מאחר שהיתה לו חומרא שלא לנסוע בערב שבת, והוכרח לשבות במעזבוז.

בליל שבת לא בא הרה"ק רבי יצחק לביהמ"ד, אולם למחרתו הגיע לקריאת התורה, והבעש"ט שהי' בעל קורא, כיבדו ב"שלישי", נתן לו שלום, ושאלו מדוע נטל הימנו כח הקמיעות? השיבו הרה"ק רבי יצחק מכיון שמתמש בשמות הקודש, חשש שמא הוא מכת ש"צ ח"ו.

אז הראהו הבעש"ט כי על הקמיע כתוב רק: "ישראל בן שרה", ונתפעל מאוד הרה"ק רבי יצחק עד שנענה ואמר: "איש אשר לו הכח לפעול ישועות בשמו - זאג איך גארנישט" [= אינני אומר מאומה], ואז נחה דעתו והחזיר לו כח הקמיעות.

הזמינו הבעש"ט לשבות במחיצתו על יום הקדוש. אך הרה"ק רבי יצחק אמר שהנו חושש שמא לא יוכל להכין כ"כ אוכל בשבילו, וענהו הבעש"ט; שאעפ"כ יבוא, וצוה הבעש"ט להכין אכילה ושתיה עבור ארבעים נפשות.

בהגיע ערב יוהכ"פ, שם הרה"ק רבי יצחק לנגד עיניו טבלא שעליו החקוק שם הוי' ב"ה, ואכל את מה שהכינו, ובסיימו ביקש שיביאו עוד ועוד. עד שלבסוף כבר נגמר כל האוכל, ולא הי' עוד מה להביא לפניו.

טען הרה"ק רבי יצחק להבעש"ט: "הרי הבטחתם להכין עבורי?" אמר לו הבעש"ט "ער האט זיך גיראכטען אויף מלאכים נישט אויף שרפים".

היה קלויז בברודי בתקופת הבעש"ט, ושם היה ר' חיים צאנזער הוא הי' מתנגד להבעש"ט עד כדי כך שהיה נהנה כשהיו מדברים על הבעש"ט

ושלח אליו הבעש"ט את תלמידיו שידברו עליו כדי להנותו וסיים כ"ק אזמו"ר זצללה"ה "שלתלמידים היה זה יותר נסיון מהבעל שם".

ס'איז מקובל א שארפע מעשה, החמדת שלמה שאל את הרבי מווארקיי מה צריכים להאמין להיות חסיד אמר לו ג' דברים א. כשהיהודי הקדוש מעשן ה'לילקע' קודם התקיעות חשוב כהכה"ג שהקטיר קטורת לפני ולפנים ב. אם לר' ר' יהונתן לא הי' עליו מחלוקת, הי' גדול כהיהודי הקדוש. [כמובן שלחמדת שלמה היה קושי לקבל דבר זה] את הדבר השלישי לא שמע כ"ק אזמו"ר זצללה"ה ואמר "ווייזט אויס עס איז גיווען צי שארף נאכציזאגען".

כאמור היה גם מתווכח עם אומות העולם, פעם אחת שאלו אחד, הרי הגויים הם ה'רוב' והיהודים הם 'מיעוט', והרי נפסק שהולכים בתר רוב, ענה לו הר"ר יהונתן שדין רוב ומיעוט נאמר רק בספק, שאז מכריע הרוב, אבל כאן זה הרי ודאי, ואין צריך לבדוק אחר הרוב.

כמו כן מסופר עליו, שפעם אחת ביום קיץ היה קריר בחוץ, ועל כן לבש מעיל בצאתו לרחוב. פגש בו שונא ישראל והטיח לעברו את מאמר חז"ל (שבת ע, א): "חמרא בתקופת תמוז קרירא ליה". השיב לו הר"ר יהונתן באותה מטבע: "חמרא בתקופת תמוז קרירא ליה". תהה הלה לפשר תשובתו של הר"ר יהונתן, והשיב לו הר"ר יהונתן: משמעות דברי חז"ל אינה כפי שהבנת, ולכן ניסית להטיח זאת כלפי. המשמעות היא הפוכה בדיוק: חמור הוא זה המתבייש ללבוש מעיל, גם אם בתקופת תמוז קורה שיום אחד הוא קריר. אדם אינו נוהג כן, אלא אם קר לו, הוא לובש מעיל,

ואינו מתפעל ממה שיאמרו הבריות. ואם חושב רק מה השני יאמר עליו
הרי זה בבחינת חמור.

יעזור השי"ת שזכות הצדיקים יגן עלינו ונתברך בשפע ברכה והצלחה בני
חיי ומזוני רוויחי כתיבה וחתימה טובה ושנה טובה ומתוקה א פרייליכער
יאר.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, א גוטע וואך, א פרייליכע וואך, א לעכטיגע
וואך, א כתיבה וחתימה טובה און א גוט געבענטש יאר, א פרייליכע יאר.

בית המדרש החסידי אמשנינאוו
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

4408 15th Ave Brooklyn NY 11219

בס"ד, אלול תשפ"ג

הודעה

הננו להודיע כי לקראת ירח האיתנים יתקיים קבלת קהל

בוויליאמסבורג: ביום ב' פרשת כי תבוא

אחר עריכת השולחן לרגל יומא דהילולא של הרה"ק הרר"ב מפרשיסחא זיע"א

במאנסי: ביום ג' נצבים-וילך

בבית הרה"ח ר' יהיאל ראובן מאנדלבוים שליט"א, בשעה 9:30

בלעייקוואד: ביום ד' נצבים-וילך

אחר השיעור תניא בבית המדרש יגדיל תורה

זמני קבלת קהל

בקריית יואל ופמעטן איילענד יבואו בעזהשי"ת

כתיבה וחתומה טובה

בית המדרש החסידי אמשינאו
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

4408 15th Ave Brooklyn NY 11219

בס"ד, י"ב אלול תשפ"ג

שירו לו שיעור חדש

הננו להודיע כי בסיועתא דשמיא יתחיל

שיעור חדש בעיר לעייקוואד

על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א

בספר הק' ליקומי אמרים תניא

לעורר הלבבות וללמד אורחות בינה ודעת, כי קרוב אליך

הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו

השיעור יתקיים ביום ד' פרשת נצבים-וילך בשעה 10:00

בבית המדרש יגדיל תורה

המשך השיעורים יבוא בס"ד בהודש חשוון הבעל"ט

* * *

קבלת קהל לקראת הימים הנוראים לאחר השיעור